

Fra radikal Side udtalte *Nøhr*, at det første Krav til en Nyordning maatte være, at de mest begunstigede Omraader baade i By- og Sognekommunernes Kredse kom til at tage en større Del af Byrderne end hidtil, og at det andet Krav maatte være, at den enkelte Kommunes Interesse i en forstandig Økonomi blev bevaret. Begge disse Krav syntes at være opfyldt ved det foreliggende Forslag. Det kunde drøftes, om Forslaget alt i alt gav en tilstrækkelig stor Udligning, men man skulde vogte sig for at styre fra den ene Grøft over i den anden. Det kunde ogsaa diskuteres, om der med Enkelthederne i Forslaget netop var truffet det rette; men de fleste praktiske Kommunalmedlemme vilde sikkert erkende, at Udligningsforslaget i Principet var rigtigt.

Det frie Folkeparti, hvis Ordfører var *Jens Thomsen*, kunde ikke tiltræde Lovforslaget, fordi det antagelig vilde svække Sparsommeligheden i Kommunerne, skabe en overflødig og indviklet Administration, begunstige København paa Provinsens, særlig Landets, Bekostning og forøge den bestaaende Uretfærdighed ved at beskatte Formuen i Stedet for dens Afkastning. Derimod vilde Partiet medvirke til en Udligning af de kommunale Byrder ved at hæve Statens Tilskud til Aldersrente og Invaliderente i samtlige Kommuner til samme Højde som i København, ved at overføre Kørselsudgifterne for Sygekassemedlemmer til Staten, ved endvidere at hæve Statens Bidrag til Kommunerne til Arbejdsløshedsunderstøttelse o. lign. til samme Højde, som Enhedstilskudene i København betinger, og ved at lade Statens Tilskud til de sociale Udgifter udbetale til samtlige Kommuner efter samme Beregning pr. Person, som det beregnes efter i København.

Retsforbundets Ordfører (*Gregersen*) erkendte, at der for de Partier, som ønsker de offentlige Udgifter holdt oppe i den nuværende Højde, eventuelt forøgede, forelaa det Problem at faa Byrderne mere ligelig fordelt, men en Ompostering af 10—20 Mill. Kr. paa et Beløb af 800 Mill. Kr. vilde formentlig være af særdeles ringe Virkning; hvis man fra Ministeriets Side ønskede Byrderne lettet, maatte det først og fremmest ske »ved en omfattende Likvidation af det offentlige Foretagsomhed«. — Lovforslaget vilde gøre vort i Forvejen udviklede Skattesystem endnu mere indviklet, men det maatte dog hilse med Glæde, at Regeringen ikke havde søgt Dækning gennem indirekte Skatter. Derimod stemte det ikke med tidligere Forslag fra radikal Side, naar man nu foreslog at lægge forøgede Skatter i Byerne ikke paa Grundskyld alene, men ogsaa paa Ejendomsskyld.